

tilbagevendende Lovforslag, og det giver for saa vidt ikke Anledning til nærmere Forklaring. Imidlertid har Lovforslaget i Aar i adskillige Henseender et andet Indhold, end Tilfældet plejer at være. Grunden hertil er den, at Avancementsforholdene inden for Toldetaten ved forskellige Bestemmelser, der ere trufne i de senere Aar, for Øjeblikket ere abnorme og for Funktionærerne lidet heldige. Dels ved Loven af 24. Marts 1899, der paabød Nedlæggelse af en Række Toldsteder, dels ved Loven af 24. April 1903, der fuldstændig ophævede Krydstoldvæsenet, er der sket Indskrænkninger i de under Toldetaten hørende Embeder og Bestillinger til et samlet Antal af 48, og derved ere Avancementsforholdene blevne meget ugunstige. Medens Kontorfunktionærerne hidtil under normale Forhold have kunnet opnaa fast Ansættelse som Assistenten i en Alder af omtrent 27 Aar, ville de for Tiden ikke kunne paaregne fast Ansættelse før i en gennemsnitlig Alder af 34 Aar. Hertil kommer, at en Del Kontorfunktionærer for Tiden overhovedet ere uden Plads og først, efterhaanden som der bliver Stillinger ledige, kunne vente atter at faa Ansættelse. Det er derfor anset for ønskeligt, at der ved denne Lov træffes en Del Bestemmelser, som kunne tjene til at forbedre og sikre Kontorpersonalets Kaar. Disse Bestemmelser gaa ud paa for det første at forbedre Lønningerne navnlig for de lavest lønede. Dernæst at indføre en Ordning, hvorved Toldbestyrelsen faar Tilseende med og Indflydelse paa Antagelsen af Kontorpersonalet. Hidtil har hvert enkelt Toldkontors Chef selv antaget de til Kontorarbejdets Udførelse fornødne Personer, medens der nu vil blive fastsat Regler, som nærmere bestemme Tilgang, Afgang og Omflytning af Personalet. Dernæst foreslaas det, at naar Kontorfunktionærerne rykke op og blive ansatte som Toldassistenter, skal den Tjenestetid, de have som Kontorister, regnes dem til gode fra det Tidspunkt, da de have haft fast Ansættelse paa et Toldkontor i 10 Aar og have fyldt det 27de Aar. Endvidere at, naar Toldembedsmænd rykke op i 3die Lønningsklasse, kunne de tage med sig en Fjerdedel af den paa nævnte Maade erhvervede Tjenestealder i 4de Lønningsklasse. Fremdeles foreslaas det, at Kontorfunktionærer, der have haft fast Ansættelse paa Toldkontor i 20 Aar, skulle have Ret til Pension. Hidtil have de ikke haft nogen Pensionsret, saa dette vil for det ældre Kontorpersonale være en meget væsentlig Forbedring. Endelig bestemmes

der, at naar Kontorfunktionærerne blive indkaldte til Militærtjeneste, skulle de, i Lighed med, hvad der er Tilfældet under Postetaten, Telegrafetaten, Statsbanerne, kunne faa Halvdelen af deres Løn i den Tid, de ligge inde til Tjeneste. Samtlige disse Foranstaltninger ville medføre en øjeblikkelig Udgiftsforøgelse af omtrent 40,000 Kr. Men det er at bemærke, at efterhaanden som det vil blive muligt at indskrænke Antallet af Kontorpladser, vil denne Merudgift formindskes, saa at den endelige Udgift for Statskassen antagelig vil blive kun omtrent Halvdelen deraf, altsaa 20,000 Kr. Dette er i store Træk Indholdet af Lovforslaget, saaledes som det er fremsat af mig i Folketinget. Ved Behandlingen der er der foretaget nogle Ændringer, som dog ikke ere af vidtrækkende Betydning, og navnlig er det finansielle Enderesultat ikke i nogen væsentlig Grad blevet forandret. Man har i Folketinget ønsket, at der i selve Loven skulde fastsættes en bestemt Lønningsskala. De Lønsatser, som vare opførte i Anmærkningerne til det af Regeringen fremsatte Forslag, forudsatte en vis regelmæssig Oprykning i Løn, saaledes at Lønnen efter hvert 2det Aars Tjeneste tænktes forøget, dog inden for Grænsen af den samlede Totalsum. I Folketinget har man imidlertid anset det for ønskeligt udtrykkeligt i Lovforslaget at optage en Lønskala, hvorefter Oprykningen skal finde Sted, og dette har jeg ikke fundet Grund til at modsætte mig. Heraf følger imidlertid, at den samlede Sum, der medgaar til Kontorpersonalets Lønning, ikke kan fikseres aldeles bestemt, idet den vil komme til at variere noget under Indflydelse af de Tillæg, der opnaas ved Oprykning. For saa vidt de 200,000 Kr., der bevilges, ikke skulde være tilstrækkelige, vil det yderligere fornødne være at søge paa de aarlige Finanslove. Naar nu altsaa Kontorpersonalet opnaar en saadan Stilling, at de efter Alder rykke regelmæssigt op, følger det atter deraf, at en Funktionær kan blive beordret hen til et bestemt Toldkontor, uden at han har Lyst til at komme der, og at Chefen kan faa en Person i sin Tjeneste, som han ikke vilde have valgt, hvis han som hidtil havde haft Ret til selv at antage ham. Da nu den paagældende Kontorfunktionær kan faa med Oppebørsler at gøre, vilde det være urigtigt, om man vilde paabyde Regnskabsføreren et pekuniært Ansvar for en Mand, som han ikke selv har antaget, og det er i Konsekvens deraf, at der nu indføres den Regel, at den